

Nr 198.

Av fru **Svenson m. fl.**, om *utökning av antalet provinsialläkartjänster.*

Såsom framgår av statsverkspropositionen har medicinalstyrelsen föreslagit att 50 nya provinsialläkartjänster inrättas under nästa budgetår. Styrelsen framhåller att behovet av en förstärkning av tjänsteläkarorganisationen gör sig gällande med stor styrka. Man har på sina håll befarat att den snabba takten i utbyggnaden skulle äventyra provinsialläkarkårens höga standard. Medicinalstyrelsen betonar emellertid att ett stort antal välutbildade läkare finnas i vårt land, som ha för avsikt att söka inträde på provinsialläkarbanan. Utredningar visa, att även om under de närmaste 10 åren 50 nya tjänster skulle tillkomma om året, skulle ändå efter periodens slut minst 150 välutbildade läkare vänta på att erhålla provinsialläkardistrikt.

De många framställningarna från landsting om inrättande av extra provinsialläkardistrikt giva även vid handen, att man där känner ett starkt behov av flera tjänsteläkare. Det visar att man så långt möjligt och med stora offer är beredd att uppehålla och befrämja den socialhygieniska verksamheten. Det är emellertid uppenbart, att de extra provinsialläkardistriktet måste vara en övergångsform till ordinarie distrikt. Vidare få de kommuner, som ingå i de extra distriktet, om de äro ekonomiskt mindre bärkraftiga, vidkännas betydande utgifter för att få sitt behov av läkarvård fyllt.

Statsrådet och chefen för socialdepartementet har i sina äskanden begärt att ej mera än 35 nya provinsialläkartjänster inrättas under budgetåret 1946/47. Detta innebär en väsentligt mindre ökning av antalet tjänsteläkare än vad medicinalstyrelsen föreslagit.

Starka skäl tala för att antalet provinsialläkartjänster för nästa budgetår ökas med 50 i enlighet med medicinalstyrelsens förslag. Det kan icke råda någon tvekan om att antalet tjänsteläkare är för litet både i förhållande till distriktens folkmängd och ytvidd.

De redan beslutade eller blivande reformerna på hälso- och sjukvårdens område kunna icke genomföras, om icke distriktet bli mindre och arbetsbördan för läkarna därigenom lättas. Den förebyggande barnavården, som under senare år utvidgats till att omfatta nya åldersgrupper, har på många håll icke kunnat göras effektiv, därför att tjänsteläkarna icke ha tid eller krafter att sköta dessa nya arbetsuppgifter. Vården av det uppväxande släktet och dess skydd mot sjukdomar måste många gånger bli eftersatt, vilket kan få allvarliga följder. Även förlossningsvården har för närvarande stora svårigheter att kämpa med på grund av den otillräckliga tillgången på såväl tjänsteläkare som barnmorskor.

Med stöd av det anförda hemställes,

dels att riksdagen måtte giva Kungl. Maj:t befogenhet att utöka antalet i gällande personalförteckning upptagna provinssiälläkartjänster från 406 till 456,

dels att riksdagen måtte anvisa de medel, som bli behöfliga för en sådan utökning.

Stockholm den 23 januari 1946.

Gärda Svenson.

John Gustavson
i Guntorp.

Gust. Elofsson
i Vä.

Ivar Persson.

Gustav Hallagård.

S. G. W. Wahlund.

C. P. V. Gränebo.

K. A. Westman.

Gust. E. Andersson.

Gust. Rosander.